

THÀNH - KINH BÁO

NĂM THỨ 1

MARS, 1931

SỐ 3

TÒA SOẠN BÁO:

Số 1, Phố Nguyễn-Trãi
Hà-nội, Bắc-kỳ

THƠ VÀ TIỀN-BẠC

Xin gửi cho Mục-sư Wm. C. Cadman
Quản-lý Thánh-Kinh Báo
Hà-nội, Bắc-kỳ

LỆ MUA BÁO:

Một năm (10 số) giá 1p.00
Mỗi số 0p.15
Mua báo xin trả tiền trước

KINH-THÁNH VỚI XÃ-HỘI

Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi, ánh sáng cho đường-lối tôi

(Thi-thiên 119 : 105)

GIA-THỨ bóng tối thịnh-
linh xông vào thế-gian,
chẳng có mặt trời và
trăng sao chiếu sáng, thì
loài người đi đứng lúng-
túng, đường đâu? hỏi ai?

Cũng vậy, trong cõi thiêng-liêng, giá-
thử không có Kinh-thánh, thì lấy gì
làm ngọn đèn soi chơn, ánh sáng chiếu
đường? Vậy, vấn-đề cần nhứt trong
đời mờ-mịt này không phải chỉ cốt
đề sống, nhưng phải biết cách đề sống.
Ai này cần phải được dắt nhằm đường.
Bằng chẳng, thì không những tự hại
mình, mà lại làm hại cả người khác;
cũng như ô-tô đâm quàng đâm xiên bởi
tay người không biết cầm lái, thì xe ất
hông, và phá-hại cả vật xung-quanh.
Thế thì, một người hoặc một xã-hội có
thể chỉ sống cho mình được sao? Nếu
không có cái chi đưa đường dẫn lối,
thì khác nào viên chủ tàu vượt biển mà
không có bản đồ và kim chỉ-nam!

Mấy pho kinh-diễn của thế-gian tuy
muốn chiếu sáng đường đời, nhưng
chỉ lù-mù như ngọn nến thấp trong đêm
trường, khiến cho bóng tối càng thêm
mờ-mịt. Đành rằng những sách đó có
luân-lý tốt, lời-lẽ hay; song chẳng có
quyền giục lòng tội-nhơn ưa lạnh ghét

dữ, và không thể bỏ sức cho người yếu-
đuối thắng nổi tinh-dục. Chỉ có Kinh-
thánh dạy người biết về một Đấng Cứu-
thế chuộc tội thay đời, và có quyền-
phép biến-đổi lòng xấu ra tốt.

Kinh-thánh bởi Chúa soi-dẫn, thật
là một bộ sách khác thường. Nhờ
Kinh-thánh ta biết bước theo đường
phải, giúp ích đồng-loại, xa lánh kẻ
ác, chăm-chỉ chức-nghiệp, công-bình
đãi người, trung-tín với bạn, thương-
xót kẻ thù, chia buồn với người nghèo-
túng và đau-ốm. Khi gặp thử-rèn đau-
đớn, Kinh-thánh dạy ta nhịn-nhục và
nhờ-cậy Chúa, là Cha yêu-thương ta,
vẫn dùng những sự thử-thách đời này
để giục ta bỏ cuộc chơi hư-không, sửa-
soạn bước vào cõi đời vĩnh-viễn. Lúc
bạn yêu-dấu qua đời, Kinh-thánh yên-
ủi lòng ta, chỉ cho biết có nhà rước-rờ
mà Đấng Christ đang sẵn-sẵn ở trên
trời, là nơi ta sẽ hôn-hở gặp nhau.

Ai thích xem sách văn hay, cũng phải
công-nhận Kinh-thánh là một sách rất
có giá-trị. Trong có nhiều tục-ngữ ngắn
mà khéo, đến nỗi những nhà làm sách
trong các nước rất văn-minh thường
dùng làm tài-liệu. Kinh-thánh thật là
nguồn tư-tưởng rất sâu-nhiệm, trí-tuệ
rất sáng-suốt, và chuyện-tích rất vui-thú.

Đang khi các nhà thiên-văn còn tin mờ những chuyện bày-đặt đại-dột vô lý về trái đất và các ngôi sao, thì Kinh-thánh dạy ta biết rằng: «Chúa trái bắc-cực ra trên vùng trống, treo trái đất trong khoảng không-không.» Thế mà bao năm người ta mới biết bắc-cực ở nơi hoang-vu, bao thế-kỷ mới biết trái đất xây-vần trong khoảng không!

Về phép vệ-sinh mà xưa Chúa đã lập cho dân Y-sơ-ra-ên giữ, thật hiệp với thuyết vi-trùng truyền-nhiệm của y-giới ngày nay. Về sử-ký cũng vậy, người ta càng khai-quật được những nơi cồ-tích, càng thấy sử-ký chép trong Kinh-thánh là đúng. Về lời tiên-tri, các báo hằng ngày làm chứng đương được ứng-nghiệm một cách rất lạ.

Quốc-gia nào, chính-thể nào làm theo sự dạy-đỗ của bộ sách lạ-lùng ấy, thì được hạnh-phước xiết bao! Tiếc thay, chưa có nước nào trọn- vẹn lấy Kinh-thánh làm mục-thước ngoại-giao và nội-trị! Nếu biết noi theo Kinh-thánh, thì các dân-tộc sẽ đái nhau như anh em bạn-hữu, thế-gian không có nạn chiến-tranh và nổi úc-hiếp nữa.

Thứ sách ban phước cho loài người đó, trong năm 1929, bán được 36.500.000 quyển. May thay! bây giờ Kinh-thánh cũng đã truyền sang nước ta, người nghèo đến đâu cũng có thể mua được một sách trong bộ Kinh-thánh. Vậy, ta há chẳng nên kính-chuộng Kinh-thánh để làm đèn cho chơn, và ánh sáng cho đường sao?

Oxứ kia, có một thói quen: trong phòng khách người ta thường bày một bộ Kinh-thánh rất đẹp rất quý. Nhưng hằng ngày họ chỉ lấy khăn lau cho sạch bụi, chớ ít khi mở ra mà xem, nên chỉ họ coi như là một đồ trang-hoàng trong nhà cho đẹp! Như vậy, khác nào bày tiệc mà không ăn, thì còn biết đâu là vị ngon, chất bổ? Vậy, xin hỏi: Trong nhà độc-giả có Kinh-thánh không? Có Kinh-thánh mà để bụi

không? Nếu có Kinh-thánh, thì thật đáng mừng; nhưng, nếu có mà để bụi, thì thật đáng buồn! Phải biết Kinh-thánh là nền-tảng của gia-đình, nhà nào cũng cần phải có một bộ để hằng ngày nhóm người nhà lại mà đọc, thì được phước Chúa ban cho biết bao! Ví bằng nhà nào không xây trên nền-tảng đó, thì khó lòng đứng vững trong cơn gió dữ mưa to! Hỡi độc-giả, hãy bày một bộ Kinh-thánh trong nhà mình, nhưng đừng để bụi.

XIN độc-giả hãy chú-ý coi biểu in ở trang 77. Đó là một chương-trình mỗi ngày theo thứ-tự mà đọc Kinh-thánh. Nếu không có thứ-tự, thì sẽ thiếu mất nhiều sự dạy-đỗ quý-báu. Có lắm tin-đồ, vì làm như thế, nên đức-tin được thêm lên nhiều. Kia, mục-sư *Georges Muller* một lòng nhờ-cậy lời hứa của Chúa mà làm được việc lớn. Thật là một tấm gương sáng cho ta soi chung! Ông ấy lập một nhà nuôi mấy vạn trẻ mồ-côi. Trong hai mươi lăm năm, ngoài Chúa, không xin ai giúp, thế mà vẫn đủ tiền để nuôi thêm trẻ, không thiếu ăn một bữa nào. Có người hỏi vì có gì mà đức-tin ông cứ tăng lên như vậy? Ông ấy trả lời: «Bạn ơi! Tôi đã đọc suốt bộ Kinh-thánh một trăm lần, tôi biết Kinh-thánh và Đức Chúa Trời của Kinh-thánh.» Đức-tin không thể sống và mạnh, nếu hằng ngày ta không đọc Kinh-thánh có chừng-mực. Nguyên mỗi độc-giả quyết-định khởi-sự từ nay mỗi ngày theo cái biểu đó mà đọc Kinh-thánh cách bền-đỡ. Nếu ai muốn được một thiệp có in biểu đó, thì hãy gửi thơ xin mục-sư *Jeffrey*, Hội Tin-Lành ở Huế, Trung-kỳ.

XIN anh em cầu Chúa bổ sức cho bản-báo, và cồ-dộng thêm người mua. Người trong bản-hội hễ có bài nào ích-lợi về phần thiêng-liêng, hay là có ý chỉ giúp vui bản-báo, thì xin gửi cho tòa-soạn. Cảm ơn.— *T. K. B.*